



Gezellige drukte

Met 4 gezinnen IN 1 HUIS

Met vier gezinnen een huis delen, dat doen ze in Stadsboerderij Delft. Waarom? Samen konden ze een geweldig pand kopen én het is gezellig. Bewoners Anneklaar en Sigurd over het 'nieuwe wonen'.

tekst Heidi Kruize & Marleen Vos fotografie Brenda van Leeuwen styling Esther de Munnik

De bewoners van Stadsboerderij Delft. Van links naar rechts: Aniek, Simeon, Christina, Sigurd, Frank, Lilian, Marijn, Sven, Rik, Thijs, Anneklaar, Lea en Jacob. De twee meisjes tegen het muurtje zijn vriendinnetjes van de kinderen.

Midden in het historische centrum van Delft ligt een voormalige stadsboerderij uit 1870, verscholen achter een indrukwekkende gevel. Eenmaal op de binnenplaats waan je je in Zuid-Frankrijk; kamperfoelie hangt zwaar over houten hooiluiken en kippen scharrelen op het erf. Dit is de thuisbasis van vier gezinnen. Anneklaar vertelt hoe het begon: “Met vijf anderen nam ik in 1998 het initiatief om samen een groot pand te zoeken. We kenden elkaar via het werk en een vorig huis en hadden allemaal al eerder in woongroephuizen gewoond. Ik zat in de levensfase waarin je gaat overwegen om een huis te kopen, maar het beeld van een eigen plek samen met mijn partner gaf mij ook een beetje een gevoel van beklemming. Ik was bang dat mijn wereldje wat klein zou worden. De verkopend makelaar trok zijn wenkbrauwen op, want dit had hij nog niet eerder meegemaakt. Het duurde even voor we hem ervan hadden overtuigd dat we serieuze kopers waren, maar uiteindelijk was de koop in zes weken rond. Nu wonen we met acht volwassenen en zeven kinderen in de leeftijd van één tot negen jaar in een geweldig historisch pand.”

Samen, maar ook alleen

In de afgelopen twaalf jaar is er maar twee keer sprake geweest van een verhuizing. Sigurd en zijn vrouw Lilian zijn de nieuwste bewoners. Sigurd: “Wij zijn hier ruim vier jaar geleden komen wonen, nadat we dit huis toevallig op Funda tegenkwamen. Toen we de stadsboerderij zagen was het liefde op het eerste gezicht, maar er was er ook twijfel. Vrienden en familie vroegen zich af waar we aan begonnen. We woonden zo mooi en stel dat het toch niet zou klikken? Maar onze jongste dochter zei meteen dat we spijt zouden krijgen als we dit zouden laten lopen. Ze had gelijk. Lilian en ik worden liever oud in dit fantastische huis, midden in de prachtige Delftse binnenstad, dan in een saaie, lommerrijke buitenwijk. Lilian heeft nu de luxe dat ze kan kiezen of ze in onze eigen keuken of in de gemeenschappelijke keuken gaat koken. En wie heeft er nou een riant extra gastenverblijf in de aanbidding, met eigen keuken, toilet en douche? Het pand is



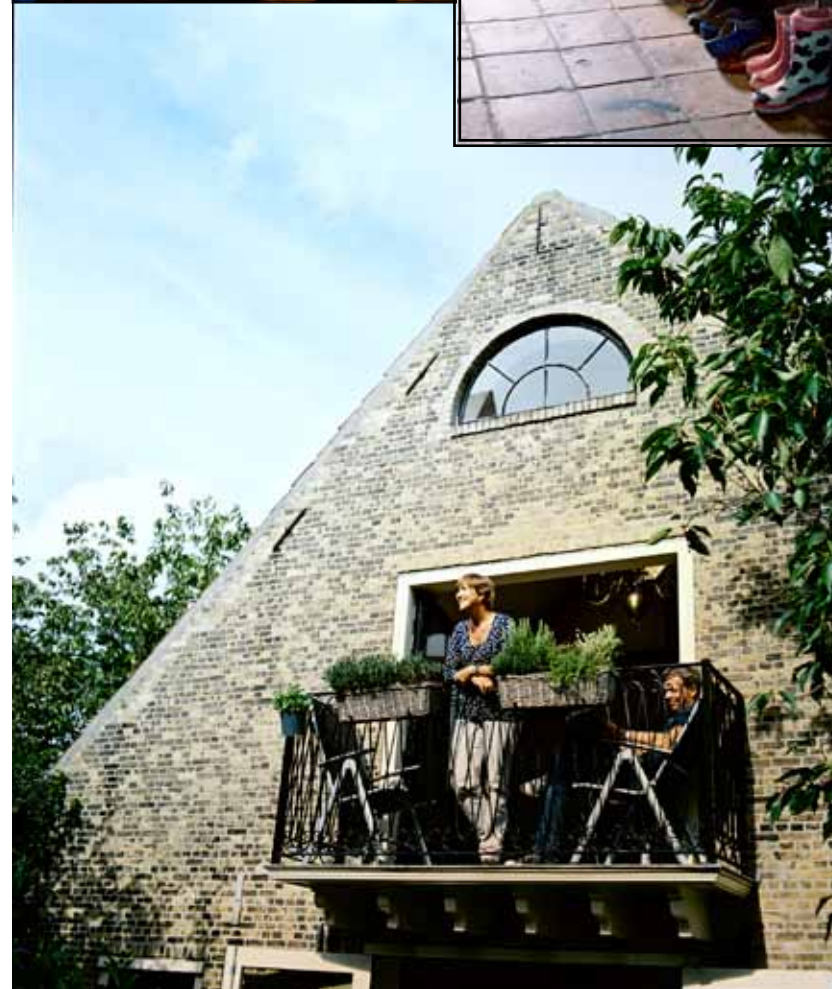
vrijstaand en heeft een prachtige tuin, en dat aan een fraaie gracht in de binnenstad. Nu we hier een paar jaar wonen kan ik wel zeggen dat de manier waarop je zelf in het leven staat bepalend is voor hoe mensen met jou omgaan. Toon vertrouwen in de medemens, dan krijg je dat vaak terug.” Anneklaar: “Wij vinden dat deze manier van leven veel voordelen heeft, zowel praktisch als sociaal. We eten geregeld

‘Irritaties heb je ook als je alleen met je gezin in een huis woont’

De bewoners

- * **Frank** (43, procesmanager gebiedsontwikkeling) en **Christina** (36, zangeres en zangdocente) met hun kinderen **Jacob** (1), **Simeon** (4) en **Lea** (6) wonen in het voorhuis met uitzicht op de gracht. Het huis ademt de sfeer van een grachtenpand, met hoge plafonds en glas-in-lood. Dit is het voormalige woonhuis van de boerenfamilie.
- * **Rik** (51, politicus) en **Anneklaar** (41, accountmanager bij een waterschap) en hun kinderen **Tijs** (5) en **Marijn** (8) bewonen de tussenschuur. Hier stonden de koeien en werd de melk gekarnd. Stoere balken en luiken voor de ramen bepalen de sfeer. Op de eerste en tweede verdieping zijn de ruimtes hoog, want hier werd vroeger het hooi opgeslagen.
- * **Lilian** (56) en **Sigurd** (56) werken in het middelbaar en hoger beroepsonderwijs en hebben zelfstandig wonende kinderen: **Iris** (23) en **Rosa** (26). Zij bewonen de voormalige hooizolder van de achterschuur. Een verrassend grote woonruimte met zicht tot in de nok, oude steunbalken en een vide.
- * **Anoek** (41) en **Michiel** (43) zijn beiden bouwkundig ingenieur en wonen met hun kinderen **Imme** (3) en **Ellemijke** (6) in wat ooit de achterschuur was. Vanuit hun appartement hebben ze een mooi uitzicht op de tuin. In de woonkamer maakt de oude voederbak nog deel uit van het interieur.

Met de klok mee In de gang in de voormalige stal zijn de oude draagbalken en originele plavuizen behouden gebleven. * Buitentafel in de overdekte poort. * Het hoge bed in de kamer van Thijs. * Tuinlarzen en klompen in de zijgang. * Lilian en Sigurd op balkon van de voormalige hooizolder.





‘We wisselen geregeld babyfoons uit en soms hoor je zomaar: ‘Ga lekker naar de film, ik pas wel op’

samen, we organiseren feestjes, passen zo nu en dan op elkaars kinderen, drinken een glas wijn bij een vuurtje in onze tuin en bespreken welke klussen op korte termijn moeten worden gedaan. We zien elkaar misschien wat meer dan gewone burens, maar we hebben ook veel privacy. Elk huis heeft een eigen buitenruimte en daarnaast is er een ruime gezamenlijke tuin, die voldoende mogelijkheden biedt om een eigen plekje te vinden. Zo verplaatst Michiel zijn kantoor als het even kan naar het schaduwrijke zitje onder de oude appelboom. En terwijl Anoeke in de hangmat ligt te lezen, zitten verderop wat huisgenoten met een kop koffie in het zonnetje. Als iemand niet lekker in zijn vel zit, zal iedereen het ook respecteren als hij of zij zich terugtrekt. Even goede vrienden. Het belangrijkste is dat we met elkaar door een deur kunnen, dus er is veel bespreekbaar. Conflictjes en irritaties komen voor, maar dat heb je ook als je alleen met je gezin in een huis woont. In twaalf jaar hebben zich nog nooit grote ruzies voorgedaan. We zien elkaar niet als familie of beste vrienden, maar als heel goede burens.”

Kinderparadijs

Ondanks de grondige verbouwing ademt het huis nog steeds de sfeer van een echt boerenbedrijf. De prachtige zwart-witfoto's in de lange gang laten zien waar de koeien stonden en waar de boer en boerin leefden. Anneklaar: “Dit huis is een walhalla voor de kinderen. De oudsten spelen graag op de oude houtzolder van de wagenshuur. Ze geven de ladder het liefst een zetje, zodat ze onbereikbaar zijn en geheime hutten kunnen bouwen. De kleintjes spelen in de zandbak, crossen op fietsjes door de tuin of zitten in het speelhuisje met glijbaan. Sigurd en Lilian zijn het enige stel dat er zonder kinderen woont. Hun dochters zijn het huis al uit, maar komen maar al te graag logeren. Sigurd: “We merken dat het voor hen misschien

Links Samen genieten in de tuin.

Boven Een deel van de keuken van Rik en Anneklaar in een voormalige koeienstal.

Rechts Werkkamer, keuken en een mooi doorkijkje naar de tuin.



‘Vrienden vroegen zich af waar we aan begonnen’

leuker is om ons hier te bezoeken, dan in een meer conventionele setting. Eigenlijk hebben wij hier in huis een beetje de rol van grootouders. Wij vinden kinderen heel leuk, maar we zijn niet verantwoordelijk voor de opvoeding.” Anneklaar: “Alle gezinnen wisselen geregeld babyfoons uit. En soms zegt Sigurd tegen een van ons: ‘Ga lekker naar de film, ik zit toch thuis te werken.’ De kinderen zijn ook erg gesteld op Sigurd en Lilian. Regelmatig zitten mijn zoons gelukkig met iets lekkers bij hen op de bank naar de grote televisie te kijken. Ik hecht ook veel waarde aan Sigurds opvoedtips. In sommige situaties komen zijn opmerkingen goed van pas. *It takes a village to raise a child.* Op dit moment is het voor de kinderen soms een beetje *too much* om na een drukke schooldag samen te eten, dus dat doen we nu bewust wat minder. Wel proberen we geregeld een etentje met de volwassenen te organiseren. Er is altijd wel iemand die het leuk vindt om te koken. Wie zin heeft om mee te eten, schrijft zich in. Dat zijn erg gezellige momenten.”

Geen geitenwollensokken

De financiële kant is eigenlijk niet heel anders dan wanneer je een ‘gewoon’ koophuis hebt, vindt Anneklaar. “Het verschil is dat wij één hypotheek op naam van de woonvereniging hebben. Daaronder vallen de losse hypotheeken per huis, die corresponderen met het aantal vierkante meters. Bij aanvang verliep de indeling van de huizen als een perfect passende puzzel. Mocht zich een keer een onvoorziene situatie voordoen, zoals een over-

lijden of financiële krapte, dan kunnen we de indeling daarop aanpassen. Een deel van het voorhuis zou bijvoorbeeld zelfs een vijfde woning kunnen worden. Expertise is er genoeg; Frank en Sigurd zorgen dat er jaarlijks vijf klusdagen op de kalender staan, dat alles lekker in de verf zit en dat er nooit sprake is van achterstallig onderhoud. Michiel is erg goed in de financiële kant en Anoek, Lilian en ik zorgen dat de tuin er goed bij ligt. Duurzaamheid staat bij ons hoog in het vaandel. Daar houden vooral Rik en Michiel zich mee bezig. Ons pand is boven de gangbare norm geïsoleerd en we gebruiken alleen duurzame verf. Veel oude materialen hebben we opgeslagen of hergebruikt. Daarnaast vangen we regenwater op in een grindput, die binnenkort





‘Dit is een walhalla voor de kinderen’

wordt aangesloten op een leidingnet dat speciaal is aangelegd voor het doorspoelen van de toiletten. Ook hebben we een composthoop en extra hoog rendement glas, we scheiden het afval en drogen de was zo veel mogelijk buiten.” Sigurd vult aan: “Drie gezinnen delen een wasmachine- en droogruimte, twee een auto en ook de onderhoudskosten en klussen aan huis wor-

De kinderen kijken door het raampje van het speelhuisje in de tuin.

den verdeeld. Wel zo duurzaam en het scheelt behoorlijk in de vaste lasten. Maar we zijn geen geitenwollensok-kentypes! We zijn levensgenieters met een goede balans tussen werk, privé en ons gezamenlijke leven, en we doen qua comfort liever geen concessies.”

Legendarische feestjes

Een voor de hand liggend voordeel is dat zo’n woonvorm gezellig is. Ook leveren de gesprekken met medebewoners soms verrissende inzichten op. Als je wat intensiever met je ‘buren’ samenleeft dan normaal, krijg je weleens een spiegel voorgehouden. Heel prettig, vindt Anneklaar: “Het houdt je scherp en het is goed voor de relaties. Ik zie het als een verrijking. Daarnaast geloof ik dat je wat wij met z’n allen hebben gecreëerd – van een oude boerderij vier comfortabele woningen maken, met veel respect voor de authenticiteit – alleen als groep voor elkaar krijgt. Iedereen van ons houdt van dit pand en iedereen levert input. En feestjes geven lukt hier ook aardig! Zo vierden we twee zomers geleden ons tienjarig bestaan met tweehonderd gasten, catering, een open podium en een theaterstuk. Christina, onze klassiek zangeres, gaf workshops en ’s avonds waren er optredens vanaf de balkons, het dak en vanuit open ramen. Een fantastisch feest, waar nog lang over is nagepraat. Ondanks alle gezelligheid ontsnappen we ook hier niet aan de dagelijkse drukte of werkspanningen, maar dan is er altijd wel iemand in de buurt om een wijntje mee te drinken.” Sigurd: “Ik weet niet of iedereen op deze manier met elkaar kan leven, maar het maakt ons heel gelukkig. Mocht een van ons besluiten om te verhuizen, dan verkoopt diegene zijn eigen deel. Net zoals je een gewoon huis verkoopt. In de statuten staat alles beschreven, zodat we worstcasescenario’s kunnen voorkomen. Vooralsnog lijkt niemand van ons terug te willen naar een traditionele woonvorm. Het gaat zelfs zó ver, dat ik al heb aangegeven dat ik alleen tussen zes planken zal vertrekken. En ik ben niet de enige.”

✚ **KIJK VOOR MEER INSPIRATIE EN INFORMATIE OVER HET ‘NIEUWE WONEN’ OP PAG. 104 IN HET FIND-KATERN.**